

SPOLUJEZDKYNI NA PLNÝ ÚVAZEK

Barbora Rendlová tvoří s Václavem Kopáčkem posádku v mistrovství republiky v automobilových soutěžích už třetí sezonu. Ve třídě 3 produkčních vozů se Subaru Impreza Sti pokaždé bojovali o titul, ale ani letos první místo neoslaví. Šampionát sice měli rozjetý skvěle, ale pak se přestalo dařit a vše vyvrcholilo odstoupením na Barumce. Při závěrečném podniku v Příbrami zbývá posádce Duck Racing týmu jen útok na stříbrnou příčku.

Zvláště na Barumce to bylo zklamání. Auto bylo v nejlepší kondici, jaké mohlo být. Po loňské havárii jsme se chtěli ukázat a zkusit ještě sáhnout po mistrovském titulu. Technika ale byla proti", poznamenala třiaadvacetiletá Barbora, která jako jedna z mála žen v rallye je spolujezdkyní na plný úvazek, a tak při našem setkání už v poklidu dílny v pražských Modřanech bylo o čem povídat.

? Když už jsme začali u technických problémů, co se vlastně na vašem Subaru Impreza nejprve v sobotu a pak i v neděli pokazilo?

V sobotu jsme museli měnit převodovku. Mechanici na to měli v servisu třicet minut. Nikdy předtím to při soutěži nedělali, ale byli skvělí a zvládli to. Do časové kontroly jsme přijeli ještě o minutu dříve a museli počkat. Jenže v tom spěchu se někde stala chybička. Na trati se najednou začalo straš-

Barbora Rendlová s Václavem Kopáčkem

ně kouřit z motoru, tak jsme zastavili, a zjistili, že motor zůstal bez oleje. Jenže motoru nic nebylo, stačilo jen olej dolít. Tak jsme se v neděli postavili na start. Jenže přišla všem známá rychlostní vložka Pindula, která byla

druhá v pořadí, a Venda utrl řadící páku. Nebylo to sice poprvé, nám se to stalo už asi počtvrté, ale tentokrát tak nešťastně, že řadit nešlo. Na Barumce jsme už jen vybrali místo, kde jsme auto definitivně odstavili.

Jak jste to zvládli s řadící pákou předtím? Předtím zůstal vždy kousek, za který se dalo v rukavici řadit. Na Barumce to nešlo.

? Co se od tebe, jako spolujezdkyně, v takové kritické situaci očekává?

Když se něco stane, ať už defekt, nebo technická závada, řeknu, kolik kilometrů máme do cíle rychlostní vložky. Podle toho se rozhodneme, zda například kolo vyměníme, nebo dojedeme na poškozené pneumatice. Vaškovi rozhodně neradím, protože

to je člověk, který je natolik vynalézavý, že to nepotřebuje. Vždycky přemýšlí a hledá způsob, jak pokračovat. Já většinou první řeknu, že odstupujeme, on ne, nikdy to nechce vzdát. I když je pravda, že třeba při ulomené řadící páce jsem já přišla s tím, že bude dobré použít ještě jednu rukavici, aby se nepořezal. Ale to byla výjimka. Co je tvým úkolem při výměně kola? Připravit nářadí a hever. Kolo vymění Vašek, protože s osmnáctipalcovým kolem si on poradí. Já pak všechno rychle sklídím a po-

kračujeme. V Českém Krumlově jsme letos defektů měli deset, tak jsem si to užila.

? Potřebuje Vašek někdy vyburcovat k rychlejší jízdě?

To u něho není potřeba, je to srdcař, ale zbytečně na hraně nejezdíme. Řada lidí to o Václavovi říká, ale není to pravda. Snažíme se jet v klidu a vždycky s určitou rezervou.

? I loni na Barumce, kdy jste auto otočili na střechu?

Jenže to nebyla jezdecká chyba. Všechno začalo defektem pneumatiky. Pak teprve auto nezatočilo. Navíc se to stalo při druhém průjezdu rychlostní zkoušky, na které jsme předtím dali soupeřům moc. Vašek proto zvolnil a o to víc jsme nemohli pochopit, co se vlastně stalo. Pak za námi přišel jeden divák a řekl, že to způsobil defekt pneumatiky. Uvěřili jsme mu, ve chvíli, kdy nám pustil video. Ten záběr jsme zkoumali opravdu detailně, proto vím, že ve chvíli, kdy Vašek zatočil, auto se nemělo o co opřít a šli jsme do příkopu, kde nás to nakoplo a otočili se přes střechu. Za ty tři sezony to byla naše jediná vážnější havárie. To, že jsme byli trochu rychlí v Hustopečích a o obrubník ulomilo kolo, prostě k rallye patří. Mnohem kurióznější byla naše první

Na Barum Rally je letos technika pozlobila

kolize ještě v našem starém Subaru při rally-sprintu v Pačejevě. Zkoušeli jsme jiný druh brzdových destiček, které na naše kotouče reagovaly jinak, než ty, na které jsme byli zvyklí. Vašek nedobrzdl v zatáčce a bokem jsme trefili hranici dříví. Odneslo by to jen kolo, ale ta hranice povolila a na nás se dříví sesypalo. Karosérie byla pěkně pomáčkána.

? Jak je tedy pilot?

Je precizní, má cit pro auto a jeho jezdecký styl se mi moc líbí. Navíc, i když bojujeme o vítězství, nezapomíná na fanoušky a vždycky jim nějakou parádu ukáže. V autě mně to s ním baví.

? Jak jste se vlastně dali dohromady?

To bylo zajímavé. Na konci roku 2014 on zůstal bez spolujezdce a ani já neměla také s kým jet. Řekl mi, že jsem v jeho výběru a tím to na dlouho skončilo. Ozval se týden před první soutěží, kterou byla Rallye Šuma-va Klatovy. Že si mě vybral a že musím udělat náš harmonogram, mechaniků, spočítat benzín a tak dále. Pro něho to bylo normální, protože to patří k úkolům spolujezdce. Jenže já do té doby jezdila pohár a mezi amatéry se nic takového neřešilo. Ale pustila jsem se do toho. Jenže skončilo to tím, že nás moji vinou ze soutěže vyloučili.

? Čím ses provinila?

Z neznalosti jsem Vaška na startu druhé sekce poslala z uzavřeného parkoviště rovnou do servisu, mezi tím ale byla ještě časová kontrola. Na chybu jsem přišla hned, ale on už nemohl udělat nic jiného než přejet travnatý pás, aby se do časové kontroly dostal. Vyloučili nás za to, že jsme nedodrželi trať. Vašek se zlobil, já to obřečela, protože mojí chybou tým neuspěl. Jenže na zpáteční cestě se mě v autě zeptal, jestli s ním pojedou dál.

? Jak dlouho sis zvykala na Vaškův pověstný rozpis rychlostních vložek?

Je pravda, že jeho rozpis je velice specifický. Chvilí mi to trvalo, než jsem si zvykla. Většina jezdců používá desítkový rozpis, tedy hodnocení obtížnosti zatáček od nelehčí 1 až po vracák, který má 10. Vašek si ale vytvořil „třicítkový“ systém, který dál vylepšujeme. Takže k obtížnosti ještě přidává, s jakým zařízením stupněm v tom místě pojedou a další podrobnosti. Občas ho brzdim, ale on to potřebuje, protože jede stoprocentně na rozpis. Loni v Českém Krumlově padla večer taková mlha, že já viděla sotva metr před sebe. Ale jemu to nevadilo, držel se rozpisu. Poslouchal mě opravdu na slovo. Zajeli jsme absolutně sedmý nejlepší

čas. Když jsem se ho na to zeptala, jen odpověděl, že mi stoprocentně věřil a jen se snažil odhadnout, kdy zatočit.

? Jaké to je vést závodní život na plný úvazek?

Když jsem si hledala zaměstnání, a řekla, že budu potřebovat vždy týden volna, protože mě čeká mistrovství republiky, tak to bylo špatně. Proto jsem začala pracovat u Václava. Jinak to nešlo. Jsem spolujezdkyní opravdu na plný úvazek. Říká se, že závody se dělají mezi závody, a to mohu jen potvrdit. Samotná soutěž je takovou třešničkou, protože ji předchází spousta pro fanoušky neviditelné práce. Já si ale nestěžuji, protože oba s Vaškem děláme to, co máme rádi.

? Vybaví se ti nejhezčí soutěž, kterou jste s Vaškem zatím absolvovali?

Podle mne to byla Rallye Klatovy 2015, která uzavírala mistrovství republiky. Vyhráli jsme, stali se vicemistry republiky a užili si to.

Držím palce v Příbrami a děkuji za rozhovor.

Text: Karel Malina

Foto: František Dušek

Týmové zázemí na Barumce

